

SLACHTOFFERS VAN RATTEN EN MUIZEN

We beginnen deze rubriek ditmaal met enkele minder opwekkende voorvallen uit de praktijk der rattenbestrijding.

Dat onze viervoetige tegenstanders schadelijk en gevaarlijk zijn, mag langzamerhand bekend worden geacht; niettemin is men zich van de omvang van het laatste vaak te weinig bewust: regelmatig bereiken ons nog berichten over ziekte- en zelfs sterfgevallen als gevolg van paratyfus of de ziekte van Weil.

In de gemeente Helden (L) overleed in juli 1961 een jongen van 5 jaar ten gevolge van Salmonella-vergiftiging.

Op verzoek van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid waren ter plaatse muizen bestreden.

In oktober j.l. overleed een landarbeider in Ridderkerk als slachtoffer van de ziekte van Weil. Hij had de besmetting bij het schonen van de sloten opgelopen.

Enkele dagen tevoren was in Hendrik Ido Ambacht een landarbeider overleden aan de ziekte van Weil.

Beide slachtoffers hadden op korte afstand van elkaar op het land gewerkt.

In dezelfde maand werd de ziekte geconstateerd bij een inwoner van Zeist, die enige tijd bij zijn vader op de boerderij had gewerkt, in welke omgeving veel ratten voorkomen.

Verder bereikten ons nog meldingen van de Weilse ziekte uit Hulst en Nieuwolda.

In de gemeente Bergeyk is in augustus j.l. een geval van de Weilse ziekte geconstateerd bij een meisje dat in één der beken had gezwommen.

Daar deze beek 's zomers vaak door zwemliefhebbers wordt bezocht, heeft de behandelende arts het gemeentebestuur verzocht het zwemmen in de bewuste beek voorlopig te verbieden.

Enkele maanden geleden werd in Kortenhoef (N.H.) een vrouw door een rat in het gezicht gebeten. Hoewel aanvankelijk geen doktershulp werd ingeroepen, moest de patiënte hiertoe ijlings overgaan toen haar gezicht abnormaal begon op te zetten.

1500 KG VEEVOEDER OPGEVRETEN

In juli 1961 had de gemeentelijke rattenbestrijder van Maasbree de verdelging ingezet op een boerderij, die zeer veel schade ondervond van de ratten. Het succes was volgens de eigenaar enorm. Drie dagen achtereenvolgend werd door het ongedierte per dag ca 3—4 kg lokaas opgenomen; men vond ongeveer 100 dode ratten.

Naar schatting van de boer hadden de rovers in een jaar tijd plm. 1500 kg veevoeder opgevreten.

FLINKE SCHADE

Op een pluimveebedrijf in Rhenen werden in mei van dit jaar binnen een week 150 zesdaagse hennen door ratten gedood. Schade ca f 375.—.

GOEDE VANGSTEN

In Oploo heeft de gemeentelijke bestrijder de laatste tijd veel rattenklachten moeten afwerken. Kort geleden vond men op een boerderij na een cumarine-behandeling 200 dode ratten.

Op een boerderij in Gilze-Rijen werden na een dito-behandeling door de gemeentelijke bestrijder, 170 rattenkadavers gevonden.

Tijdens een door de gemeente Leerdam uitgevoerde bestrijding op een boerderij, kon men 172 dode ratten verzamelen. Het bedrijf is thans, enkele maanden later, nog steeds ratvrij.

JAARSCHADE F 5.000.—

Door de directie van een levensmiddelenbedrijf in Noord-Holland werd de door ratten veroorzaakte jaarschade in één pakhuis, geraamd op f 5.000.—.

Op ons advies heeft men in augustus j.l. ter plaatse in ruime mate cumarine-mengpoeder uitgelegd; dat het aantal ratten heel behoorlijk was, bleek wel uit het feit dat meer dan 10 kg poeder is verbruikt.

Het resultaat was boven verwachting: niet alleen vond men ruim 150 slachtoffers, doch wat belangrijker is: in het pakhuis ondervindt men thans niet de minste schade meer.

SUCCES MET WOELRAT-VANGPOT

Bij een bezoek aan de veiling in Roelofarendsveen werd ons het volgende meegedeeld. De veiling heeft een fraai succes geboekt met het gebruik van vangpotten ter bestrijding van woelratten (zie over deze vangmethode ons nummer van december 1959 — red.). Bij een excursie op het veilingterrein werd één vangpot gelicht, en daarin werden liefst 19 woelratschedels aangetroffen!

Ook in kringen van het bedrijfsleven in deze streek (fruitkwekers) is men zeer tevreden over de resultaten met vangpotten.

RIOOLRATTEN

Zoals men de laatste jaren gewoon was, is de gemeente Maastricht in oktober j.l. weer begonnen met de rattenbestrijding in de riolen. Ongeveer 6 weken lang zijn 2 werklieden bezig geweest om in alle rioolputten wittebrood en cumarine uit te leggen.

GEEN GELD VERSPILLEN !

Dat men, wanneer de bestrijding van de ratten in handen van een partikulier wordt gegeven, niet altijd even content is over de resultaten, terwijl men er doorgaans wel behoorlijk voor moet betalen, bewijzen de volgende gevallen uit onze praktijk.

We laten dus nogmaals deze waarschuwing horen: wenst men de rattenverdelging aan de zorgen van een partikuliere bestrijder toe te vertrouwen, wend U dan tot een bonafide firma; ze zijn er gelukkig nog! En sla thans een blik in de rattenspiegel.

Tijdens een bespreking met de opzichter Openbare Werken in Maastricht, merkte deze op dat een aldaar gevestigde fabriek 4 jaar geleden aan een partikuliere bestrijder f 1600.— betaalde voor het opruimen van de ratten. De laatste 3 jaar is dit werk door de gemeente verricht, hetgeen de betrokkene in het 1e jaar f 68.—, daarna iets meer dan f 40.— per jaar kostte.

N.N. in Eibergen moest voor de bestrijding van ratten f 125.— betalen aan een partikuliere bestrijder. Aan onze controleur deelde gedupeerde mee dat hij over het resultaat van die bestrijding allesbehalve tevreden was.

In aug .j.l. ontving onze controleur in Den Bosch van een pluimveehouder in Maarheeze het verzoek de ratten op het bedrijf te bestrijden. Bij zijn komst aldaar werd hem door de eigenaar verteld dat ongeveer 6 weken tevoren een partikuliere bestrijder brood en cumarine in de kippenhokken had uitgelegd (f 225.—) en hem tevens 1 kg cumarine had verkocht (f 75.—).

Bovendien werd overeengekomen dat deze het nevenbedrijf in Liesel zou behandelen voor f 100.—. Toen hij echter dit bedrijf bezocht, had de partikulier volstaan met afgifte van het bestrijdingsmiddel plus de mededeling geen tijd te hebben voor de uitleg. Men heeft hem daarop te kennen gegeven dat op zijn aanwezigheid ter plaatse geen prijs meer werd gesteld.

Dat de uitgegeven f 400.— volledig waren verspild, was de pluimveehouder alras duidelijk geworden: de ratten tierden even welig als voorheen.

De gemeentelijke bestrijder heeft hem geheel van het ongedierte bevrijd.

Bij een bezoek in oktober j.l. aan een pluimveebedrijf in Baexem, vertelde de bedrijfsleider dat de partikuliere bestrijder zich in ietwat laatdunkende bewoordingen over „Wageningen” had uitgelaten: „eerst was hij naar daar ontboden om de heren het rattenbestrijden te leren(!) en thans ondervindt hij van dezelfde zijde geregeld tegenwerking”.

Deze „tegenwerking” bestond dan i.c. in het op verzoek van de betrokken pluimveehouder advies uitbrengen, terwijl deze voorheen aan de partikulier f 800.— heeft betaald voor het „opruimen” van het ongedierte.

In juli 1961 verzocht een pluimveehouder te Bakel onze controleur om advies inzake rattenbestrijding. Ongeveer 4 weken daarvóór had hij de ratten in de kippenhokken laten verdelgen door een partikulier, die voor deze behandeling f 50.— in rekening bracht.

De ratten bleken echter een maand later nog in even grote getale aanwezig te zijn, zodat de partikuliere bestrijder hierover werd onderhouden. Deze verliet daarop in kwade stemming het bedrijf, waarschijnlijk omdat hij in de mening had verkeerd 1 kg cumarine-poeder te kunnen verkopen voor f 150.—.